DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)
den 5 mars 1998 *

I mål C-175/97,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Michel Nolin och Laura Pignataro, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Frankrike, företrädd av Kareen Rispal-Bellanger, sous-directeur, utrikesministeriets rättsavdelning, och Gautier Mignot, secrétaire des affaires étrangères, samma avdelning, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Frankrikes ambassad, 8 B, boulevard Joseph II, Luxemburg,

svarande,

angående en talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 93/89/EEG av den 25 oktober 1993 om medlemsstaternas tillämpning av skatter på vissa fordon som används för godstransporter på väg och tullar och avgifter för användningen av vissa infrastrukturer (EGT L 279, s. 32; svensk specialutgåva, område 7, volym 5, s. 37), genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet och, i varje fall, genom att inte genast underrätta kommissionen om sådana åtgärder,

* Rättegångsspråk: franska.

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida (referent), D. A. O. Edward och J.-P. Puissochet,

generaladvokat: A. La Pergola,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 16 december 1997 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har genom ansökan, som inkom till domstolens kansli den 5 maj 1997, med stöd av artikel 169 i EG-fördraget väckt talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 93/89/EEG av den 25 oktober 1993 om medlemsstaternas tillämpning av skatter på vissa fordon som används för godstransporter på väg och tullar och avgifter för användningen av vissa infrastrukturer (EGT L 279, s. 32; svensk specialutgåva, område 7, volym 5, s. 37, nedan kallat direktivet), genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet och, i varje fall, genom att inte genast underrätta kommissionen om sådana åtgärder.

2 Enligt artikel 13.1 första stycket i direktivet skulle medlemsstaterna före den 1 januari 1995 sätta i kraft de lagar och andra författningar som var nödvändiga för att följa detta direktiv och genast underrätta kommissionen om detta.

3 I dom av den 5 juli 1995 i mål C-21/94, parlamentet mot rådet (REG 1995, s. I-1827), ogiltigförklarade domstolen direktivet men förklarade att dess verkningar skulle bestå till dess att rådet har antagit nya bestämmelser i ämnet.

4 Eftersom kommissionen inte hade fått något meddelande om åtgärder för införlivande av direktivet från Republiken Frankrike, och eftersom den inte kände till några uppgifter som tydde på att Frankrike hade uppfyllt sin skyldighet att vidta nödvändiga åtgärder, sände den i enlighet med artikel 169 första stycket i fördraget den 16 maj 1995 en formell underrättelse till den franska regeringen och uppmanade den att inkomma med ett yttrande inom två månader.

5 I avsaknad av svar riktade kommissionen den 27 juni 1996 ett motiverat yttrande till Republiken Frankrike och uppmanade denna stat att inom två månader från delgivningen av det motiverade yttrandet vidta de nödvändiga åtgärderna för att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapsrätten.

6 De franska myndigheterna bekräftade genom en skrivelse av den 26 november 1996 att de önskade genomföra direktivet. De förklarade vilka stora svårigheter åkarna skulle komma att ställas inför och bad om ytterligare anstånd med att införliva direktivet genom lagstiftning.

7 Eftersom kommissionen inte erhöll någon ytterligare underrättelse, har den väckt förevarande talan.

8 Republiken Frankrike har i sitt svaromål anmärkt att direktivet inte kunnat införlivas på grund av svårigheterna inom godstransportsektorn, som bland annat berodde på att denna sektor hade minskat i storlek och på att företagens arbetsgivaravgifter hade ökat till följd av olika åtgärder som vidtagits för att förbättra arbetstagarnas arbetsvillkor.

9 Frankrikes regering har för övrigt anmärkt att yrkesutövarna i transportsektorn finner att den konkurrenssnedvridning som föreligger till följd av att skattesatsen på dieselolja varierar så mycket mellan olika medlemsstater är oacceptabel. De har således svårigheter att klara av de merkostnader som följer av fordonsskatten som direktivet leder till, innan förslagen om harmonisering av punktskattesatserna leder till något resultat.

10 Enligt svaranden skulle ett införlivande av direktivet under dessa förhållanden riskera att förvärra den svåra sociala oron inom vägtransportsektorn och äventyra en verksamhet som är av grundläggande betydelse för den inhemska ekonomin.

11 Frankrikes regering har tillagt att dess försening med att införliva direktivet inte har orsakat någon betydande konkurrenssnedvridning gentemot Republiken Frankrikes handelspartner. Även om det är sant att antagandet av direktivet i fråga kommer att leda till att vissa fordonsskattesatser kommer att höjas kraftigt, har Republiken Frankrike, enligt artikel 6.2 i direktivet, bemyndigats att tillämpa satser som är 50 procent lägre fram till årsslutet 1997. I Frankrike tillämpas för övrigt en punktskatt på dieselolja, vilket, vad avser de totala transportkostnaderna, i hög grad kompenserar den snedvridning som den uteblivna tillämpningen av direktivet leder till.

12 Det skall inledningsvis anmärkas att den franska regeringen inte har bestritt att den ännu inte har vidtagit nödvändiga åtgärder för att införliva direktivet med den nationella lagstiftningen.

13 Det skall vidare erinras om att enligt fast rättspraxis kan farhågan för interna svårigheter inte motivera att en medlemsstat underlåter att tillämpa gemenskapsrätten på rätt sätt (se bland annat dom av den 7 december 1995 i mål C-52/95, kommissionen mot Frankrike, REG 1995, s. I-4443, punkt 38, och av den 9 december 1997 i mål C-265/95, kommissionen mot Frankrike, REG 1997, s. I-6959, punkt 55).

14 Slutligen har fastställelsen av en medlemsstats fördragsbrott inte något samband med frågan om detta har vållat skada. En medlemsstat kan således inte åberopa den omständigheten att avsaknaden av åtgärder för att införliva ett direktiv inte har skadat övriga medlemsstater (se i detta avseende dom av den 18 december 1997 i mål C-263/96, kommissionen mot Belgien, REG 1997, s. I-7453, punkt 30; vad avser artikel 141 i Euratomfördraget, se dom av den 14 december 1971, 7/71, kommissionen mot Frankrike, REG 1971, s. 1003, punkt 50).

15 Mot denna bakgrund skall kommissionens talan anses välgrundad.

16 Det finns således anledning fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13.1 första stycket i direktivet genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

Rättegångskostnader

17 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Frankrike skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Frankrike har tappat målet, skall denna stat förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

följande dom:

1) **Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13.1 första stycket i rådets direktiv 93/89/EEG av den 25 oktober 1993 om medlemsstaternas tillämpning av skatter på vissa fordon som används för godstransporter på väg och tullar och avgifter för användningen av vissa infrastrukturer, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.**

2) **Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Gulmann Wathelet Moitinho de Almeida

Edward Puissochet

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 5 mars 1998.

R. Grass

Justitiesekreterare

C. Gulmann

Ordförande på femte avdelningen